

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อหารื้อ แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงแทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

หน่วยงานที่หารื้อ แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ประเด็นข้อหารื้อ ระบุประเด็นที่หน่วยงานหารื้อ

ประเด็นที่ ๑ สถานพยาบาลที่ออกหน่วยตรวจสุขภาพลูกจ้างตามปัจจัยเสี่ยง จัดแพทย์ที่เป็นแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่แทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ สามารถกระทำได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ แพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ที่ลงลายมือชื่อในรายละเอียดแทนแพทย์ผู้ออกหน่วยตรวจสุขภาพที่ไม่ใช่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ สามารถกระทำได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๓ สถานพยาบาลได้ใช้ผลการตรวจของแพทย์ตามประเด็นที่ ๑ และได้ใช้ตรายางลายมือชื่อของแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ประทับ โดยที่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่ทราบว่าจะทางสถานพยาบาลได้นำตรายางลายมือชื่อของตนไปใช้ สามารถกระทำได้หรือไม่

ข้อเท็จจริง ๑. ปัจจุบันนายจ้างที่มีหน้าที่จัดให้มีการตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงให้กับลูกจ้างจะทำข้อตกลงกับสถานพยาบาลให้จัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ออกตรวจสุขภาพให้กับลูกจ้าง ณ สถานประกอบกิจการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับลูกจ้างที่ไม่ต้องเสียเวลาที่ต้องเดินทางไปขอรับการตรวจสุขภาพกับสถานพยาบาล สถานพยาบาลที่ออกหน่วยตรวจสุขภาพดังกล่าว ไม่ได้ใช้แพทย์ตามกฎหมายกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยจัดแพทย์ที่เป็นแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่แทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์

๒. สถานพยาบาลที่ไปออกหน่วยตรวจสุขภาพเคลื่อนที่ ได้ใช้แพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปออกหน่วยแทนแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ แต่การบันทึกรายละเอียดของผลการตรวจสุขภาพให้กับลูกจ้าง สถานพยาบาลได้ให้แพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ตรวจสอบผลการตรวจสุขภาพและผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น ผลการทดสอบสารเคมีในเลือด ปัสสาวะ อุจจาระ ผลการตรวจสมรรถภาพปอด การได้ยิน สายตาอาชีวอนามัย สภาพร่างกายของคนงานที่ต้องทำงานในที่สูง ที่อับอากาศ ฯลฯ โดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์เป็นผู้ที่ลงลายมือชื่อในรายละเอียดแทนแพทย์ผู้ออกหน่วยตรวจสุขภาพที่ไม่ใช่แพทย์อาชีวเวชศาสตร์

๓. สถานพยาบาลได้ใช้ตรายางลายมือชื่อของแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ประทับแทนการให้แพทย์อาชีวเวชศาสตร์ตรวจสอบผลการตรวจสุขภาพทั้งหมด โดยแพทย์อาชีวเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่ทราบว่าทางสถานพยาบาลได้นำตรายางลายมือชื่อของตนไปใช้ประทับตราแทนลายมือชื่อของตน

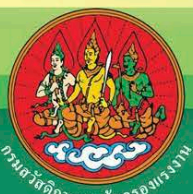
ข้อกฎหมาย กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“การตรวจสุขภาพ” หมายความว่า การตรวจร่างกายและสภาวะทางจิตใจตามวิธีทางการแพทย์ เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของสภาวะสุขภาพของลูกจ้าง หรือผลกระทบต่อสุขภาพของลูกจ้าง อันอาจเกิดจากการทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง

“แพทย์” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

ฯลฯ

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

-๒-

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจสอบสภาพลูกจ้างครั้งแรกให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน และจัดให้มีการตรวจสอบสภาพลูกจ้างครั้งต่อไปอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๒) ในกรณีที่ลักษณะหรือสภาพของงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงที่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบสภาพตามระยะเวลาอื่นตามผลการตรวจสอบสภาพ ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพลูกจ้างตามระยะเวลานั้น

(๓) ในกรณีที่นายจ้างเปลี่ยนงานที่มีปัจจัยเสี่ยงของลูกจ้างแตกต่างไปจากเดิม ให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพลูกจ้างทุกครั้งให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยนงาน

การตรวจสอบสภาพตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง

ฯลฯ

ข้อ ๕ การตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ให้แพทย์ผู้ตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสภาพ โดยให้ระบุความเห็นที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่ตรวจหรือให้ความเห็นนั้นด้วย

บันทึกผลการตรวจสอบสภาพตามวรรคหนึ่ง แพทย์ผู้ตรวจจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ฯลฯ

ตอบข้อหารื้อ ประเด็นที่ ๑ กฎกระทรวงฯ ข้อ ๓ วรรคสอง กำหนดให้นายจ้างจัดให้มีการตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง โดยให้กระทำโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง ดังนั้นในการตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจสอบสภาพโดยแพทย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง จึงจะถือว่าสอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนด

ประเด็นที่ ๒ กฎกระทรวงฯ ข้อ ๓ วรรคสอง กำหนดให้การตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างได้รับการตรวจสอบสภาพโดยแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง ประกอบกับ ข้อ ๕ กำหนดให้การตรวจสอบสภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง ให้แพทย์ผู้ตรวจบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสภาพ โดยให้ระบุความเห็นที่บ่งบอกถึงสภาวะสุขภาพของลูกจ้างที่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายของลูกจ้าง พร้อมทั้งลงลายมือชื่อและวันที่ตรวจหรือให้ความเห็นนั้นด้วย แพทย์ผู้ตรวจจะจัดทำในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ ดังนั้นในการตรวจสอบสภาพลูกจ้างตามปัจจัยเสี่ยง แพทย์ผู้ตรวจต้องเป็นแพทย์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสืออนุมัติสาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ หรือผ่านการอบรมด้านอาชีวเวชศาสตร์ ตามหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง และแพทย์ผู้ตรวจต้องบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับผลการตรวจสอบสภาพตามที่กฎหมายกำหนด การดำเนินการดังกล่าวจึงจะถือว่าสอดคล้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ข้อหารื้อกฎหมายความปลอดภัย

-๓-

ประเด็นที่ ๓ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานการตรวจสุขภาพลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยง พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้ลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงมีความปลอดภัยในการทำงานได้รับการตรวจสุขภาพลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ แต่ในกรณีการใช้ตราขงลายมือชื่อโดยไม่ได้รับความยินยอม อาจเข้าข่ายความผิดปลอมเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญาและถือว่ายังดำเนินการตรวจสุขภาพตามปัจจัยเสี่ยงไม่สอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดด้วย

หมายเหตุ หนังสือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ รง ๐๕๐๔/๕๘๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

.....
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กองความปลอดภัยแรงงาน
กลุ่มงานมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน
๑๘ ถนนบรมราชชนนี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๘ ๙๑๒๘ - ๓๙